

וכ"כ בס' חסד לאברהם י"ד סי' כב אות ג"ד
 ע"ש . ולא הוי כ"ד הוסף מרן ז"ל א' דהרי
 מרן ז"ל הביאה בס' בד"ה ולא דובר כלום
 ועוד סרב מלך שלם יושבה אף לדברי מרן ז"ל
 וחבאתי דבריו לעיל גם הרב סס חיי ז"ל כתב
 דברי חרשב"א חנו' ע"שכ . וא"כ לא סוי הפך
 מרן ז"ל .

גם אין מנהג בכלל הפך דברי חרשכ"א כאשר
שאתי לנדרולים המלווין בכלל והם הרב
ח"ר דוד מאיר נסים נר"ו (ז"ל) וחרב ח"ר
נסים הלוי נר"ו (ז"ל) וחרב ח"ר זשא בן מו"ר
נר"ו (ז"ל) וחרב ח"ר אברהם יהושע נר"ו (ז"ל)
ואמרו אין מנהג בכלל היפך ואדרבא זכרוני
אני הרל וחרב ח' נסים הלוי וחרב ח' אברהם
יהושע עשינו מעשה כס' האלף וחרב מנן
שאל ז"ל .

ולא אבחר שמעשה הים ששאלוהו להרב המופלא
מסר"ר ח"ר יוסף חיים נר"ו (ז"ל) ופסק
להם שמונה לעצמו ובה השואל ושאל לי ואמרתי
לחכמי המדרש ה"ו שזה הדין הביא אותו
ה"ל דהלכה כדברי המיוקל ב"ב כל דמונה עמהם
ובכברת הרשב"א ז"ל ושלחתי ביד השואל ס'
ז"ל להרב הנו' והביא דברים מפיו שאמר
שקצבו החכמים ותקבימו כיניכם ותפסקו הדין
וכן היה הסכמתו ואמרנו להשואל הנו' שמונה
עמהם כס' הרשב"א ז"ל וכמו שפסק הרב מנח
שאל ז"ל וה"ל ז"ל ואני כתבתי פתקא ח'
קטנה לזכר הדבר . וכששמע הרב הנו' שעשיני
מעשה שלח פתקא לומר שסמנהג הוא להפד
וכשיש מנהג אין לומר הלכה כדברי המיוקל
ב"ב כל . לכן כתבתי זה לומר שלא יש מנהג
ככאן כאשר העירו הדרכים הנו' שהם זקנים
וגדולים . גם אם הוא מנהג למה לא אמר
בתחלה כאשר שלחתי ביד השואל אלו ולא ח'
יש מנהג הסך הרשב"א ז"ל וק"ל ח"ט שאמר
מילתא לאחר מעשה אין שומעים לו להחזיק
דבריו אומר . גם הרב ח"ר דוד מאיר ז"ל
הסכים לדבריו כמס"ל ורוב חכמי המדרש
הסכימו עמי ובאמור . גם אחר זמן בא מעשה
לב"המר ופסקי להקל כמ"ס וזה סיפור לי ח'
יחוסק עזרא בסא ה"ו גם הביא לי ס' חק"ל
ז"ר ה' אכלות שפסק כן ע"ש :

לא תהיה דחוי' ואף אם היא דחוי' לא
הוא בעצמו כמדבריו כס' כרם שלמה ח"ד
סי' ב' ס"ל דאף כס' דחוי' אמרינן הלכה
כדברי המיקל באכל לא דהרב מהר"ד כס'
בית דוד י"ד סי' קל"ח חלק עליו דכס' דחוי'
לא אמרינן הלכה כדברי המיקל באכל אכל
הוא ס"ל דאפ"ה אמרינן גרמא בין הכי ובין
הכי דבעילה כל דהו"ש לסמוך על הרב מנן
שאל להקל דלמיקל שומעין כנ"ל עכ"ד.
וכן הביא הרב מלך שלם סי' ח' י"ד תשו'
הרשב"א הנו' וכתב דכ' הרשב"א ז"ל אחי'א
כנ"ע דכנמ' והש"ע לא איירי לא באחר שבא
ממקום קרוב וגדול הכית אם הוא בכית או
הוא במקום אחר אכל אם גדול הכית בא
ממקום קרוב לא איירי בזה כלל ואי'הו
הרשב"א ס"ל מונה עמהם והאריך וכו' ע"ש.
גם הרב י"ד דוד שיטת על מגילה דף כב' ל"ן
להרב קהלת יעקב כדרשותיו ולהרב מלך שלם
ולהרב מנן שאל ולהרב דב"מ עכ"ד. והנה
ס' קהלת יעקב לא יש אללנו. אמנם מנן
שאל ומלך שלם ודבר משה כבר הבאנו
דבריהם לעיל. וא"כ לפי דברי הרשב"א ז"ל
דפשיטא ליה דגדול הבא ממקום קרוב מונה
עמהם.

והרב כי זל כבד"ה הביא דבריו גם הכנ"ה
הביא דבריו ולא דברו כלום . והרב
מנן שאל כתב ה' בדברי המיקל באכל וכס'
הרשב"א זל והרב מנן שלם יושב לס' הרשב"א
זל שלא היה ס' דחיות . גם ה'לא העתיק
דבריו הרב מנן שאל הנו' יגס כספרו—חס"ל
פסח בדברי הרב מנן שאל הנו' דהלכה בדברי
המיקל באכל וכס' הרשב"א זל . ויתכן שהרב
קהלת יעקב ג"כ הבי ס"ל על כן יש להקל
דמונה עמהם וכן הסכימו עמי הרב ח"ר
נסים הלוי וח' אברהם יחושע זל ועשינו מעשה .
ודע דכן הלכה בדברי המיקל באכל אין לומר
היפך פסח מנן זל דקבלנו הוראותיו וכן
אם מנהג הוא להפך לא אמרינן הלכה בדברי
המיקל . כ"כ הרב ח'דא זל כס' יעיר אין
זכר כמע' ה' אות סב עי"ש . וכס' מחכ"ר
ח"ח סי' תקמח ובחיים שא ח"כ סי' לח סט"ו
יכ"כ בספרו יוסף אומן סי' לג ס"כ דף ס ע"ש .

כשבועה דלהבא וכו' לא ע"ש : כבירה דראשונה
היא ס' ר"ח והביאה הרא"ש בפסקיו ובתכנה
הכו' שהטור כתב ס' לב שהרא"ש אביו ז"ל
הסכים לק' ר"ת : וראיתי להרב ראש יוסף ז"ל
ס' יח שכתב ולא ידעתי מהיכן יצא לו ז"ל
שהרא"ש הסכים עם ר"ת : יאילוי לבי שהביא
ס' ר"ת באחרונה וכו' ע"ש :

וגי נראה לפי שאחר שהביא הרא"ש ז"ל ס' ר"ת
כשבועות פז ס' ו הביא לי ראיה והמוכות
לפי' ר"ת שכתב וכה"ל או' בכ"ק דב"ק וכו'
ע"ש : ומה יאל לו לרבינו הטי"ר ז"ל שאביו
ז"ל הסכים עם ר"ת : וכ"כ נמי בתוספי הרא"ש
על שבועות ע"ש : הרא"ש שהביא לפי' ר"ת
מה שלא הזכיר ר"ת בתוספות :

וסבירא הכ' הוא ס' רש' ז"ל וכתב הרא"ש ז"ל
וכן דעת רב אפס ז"ל וכתב הרב ז"ל
ולא ידעתי היכן כתב כן וכו' ע"ש : והקט'
בס' פלפלה דרופתא על הרא"ש ז"ל כתב מ"ש
הכו' ז"ל ולא ידעתי וכו' והוסיף הוא ז"ל ונס
הרא"ש פ' השילח לא היכיר דעת רב אפס
בזה עכ"ר : וראיתי להב"ה הגב' אוח ב
שכתב משם הראד"כ ממה שהוסיף וכתב דאיכא
למומר דקושטא קא משתבע ע"ש : וביינתו
ז"ל לומר שהוסיף הריף ז"ל דלמא חוה מקיים
לית דלא כתיב בגמרא : וראיתי להרב בית
אברהם ז"ל דמו ע"א שכתב וז"ל והרב לחס
רב ס' קח תירץ מדהוסיף הריף כלשונו הגמ'
וכתב דאיכא למומר דקושטא קא משתבע
דלמא מקיים ליה וכו' : ואין זה מספיק דהרי
הרא"ש נמי דקאי בשיטת ר"ת כתב דשמא דעת'
היה לקיימה ועבד סיכר דכי עבד עלה כביל
וכבר הרב אבא מא"י ורבי ז"ל בס"א ס"א
ס' ב תמה בן יב' ע"ש : הנה למדנו מזה
שהראד"כ שהביא הב"ה ז"ל הוא הרב לחס
רב והב"ה הביאו בקלי"ר והרב בית אברהם
הביאו באורד יחינו כמי שכתבתי בירושו לעיל
גם מה שקמה על הרב לחס רב היא יאכ"י
ז"ל מהרא"ש אינה תמיהה דהיא ש ז"ל מעתה
להריף ז"ל הגם דאינו סיכר במיתי כמ"ש הרב
יד מלאכי בכללי הרא"ש אוח לא יאל זה דרכי
של ה"אש בכמה מקומות שהעתיק ל' הריף
ובמקום אחר אינו סיכר כו וגו' ע"ש :

ואם לפעמים גדול הכית הלך לאוזה סיכה
למקום אחר וכו' זה ומלא להמנחמים
אלל שאר האכלים ואין גדול הכית עמהם
שילא עמהם : ודוקא שהיו המנחמים בתחלה
אלל גדול הכית ואירע לו מאורע שילא בסכתו
וגשאריו הם מלפנים לו וסיכתם נחשבת כאלו
גדול הכית אללם כמו שהיו בתחלה : הרב
ח"ר ז"ל משם הרא"ה מחר' בן מינש ז"ל רבו
של הרמב"ם ז"ל ברכ' יד ס' עשה אוח ב :

סד

כתב הרב מהר"טן ס' קסו בא' שלקח משכון
לחנינו כיר ראובן שלשים קרש לחודש
וחבירו ראובן משכן ללוי בעשרה קרוש לחו'
ולכקוה בא בעל החמר לפדות את חנינו מיד
לוי וליתן לו עשרה קרוש ולוי טוען אני קניתי
כל חלק וזכות שיש לי ביר ראובן וראובן יש
לו שלשים קרוש וכו' : ופסק הרב שחייב ליתן
לו שלשים קרוש וכו' ע"ש : והנה יש לראות
ראי' בגמ' ערכין ופסקה הרמב"ם ז"ל דאם
הא' קנאה במאתים ומכרה לב' במנה אין נותנים
לו שא מנה : וכן אם מכרה לא' במנה וב'
מכרה במאתים אין לו שא מנה שיד המוכר
על העלוונה ויד הלוקח על התחונה וכו'
ע"ש : והנה התם התורה קיימה למוכר ה"ל
כשייע למיכר ואין נותן לו שא עשרה קרוש
דוקא : ויש מי שתירץ דמה דגלי גלי ומה
דלא גלי לא גלי : ודוחק למה לא נלמד
ממנו דהתם מוכר ולוקח וה"ל מוכר ולוקח
והרב אברהם בני ז"ל תירץ דהתם חידוש הוא
ואין לך בו שא חידושו ולא נלמד ממנו :

וגי נראה לומר דיש לחלק בין מכר למשכן
מכר יש לומר כו יד המוכר על העלוונה
וי' הלוקח על התחונה משא"כ גבי משכן
נוכל לומר קנה כל חלק וזכות שיש לי : ויש
לחפש אם נמלא חילוק זה בפוסקים :

סה ש"ע ח"מ ס' לד סעיף ה

העובר על השבועה א' שבועת שוא וכו' וי"א
שאינו נפסל שא דוקא לשעבר וכו' אבל